Temps Ordinari - Trenta-tresè diumenge

Per JosemiE el dl., 09/11/2026 - 00:00

Pr 31,10-13.19-20.30-31
1Te 5,1-6
Mt 25,14-30

Estem ja molt al final de l'any litúrgic -diumenge vinent, Crist Rei, el darrer diumenge de l'any-. I una manera d'escoltar el missatge d'aquests darrers diumenges és rebre'l com la possibilitat de considerar -mirada en perspectiva- com volem situar-nos en la vida. Quines actituds vitals volem que ens condueixin al llarg de la vida. Com volem viure.

Celebrem avui la X Jornada Mundial dels Pobres. El lema de la Jornada és "*El Senyor és el refugi del pobre*". Acollim aquesta oportunitat d'escoltar el crit dels empobrits. Molt sovint silenciat per la nostra indiferència. I renovem la necessitat de reconèixer la presència de Crist en aquells que viuen marginació i injustícia.

1.- Reconeixem que tots hem rebut dons del Senyor.

Tots hem rebut qualitats, capacitats, oportunitats, habilitats, béns... Tots i totes. Cadascú els seus i a la seva manera. Però tots hem rebut els dons -els "talents"- que el Pare ens ha donat... per posar-los al servei dels altres. Potser algun cop ens haurem sentit "propietaris" d'aquests talents. I els haurem utilitzat pel propi gaudi i benefici. Error fatal!!! Som administradors. Rebuts per tal que redundin en bé de tots. Administradors – dipositaris del favor de Déu. Enviats a compartir-lo i transmetre'l.

Amb una gran gratitud. Precisament l'agraïment ens permet saber-nos administradors, agraciats pel do de Deú.

2.- Podem triar viure amb por, o amb confiança.

Certament que vivim envoltats d'incerteses, perills, interrogants. (Encara estem corpresos i tristos per l'accident dels trens a Urda.) Sí. És així. Però a les nostres mans està de viure amb por, desconfiar, buscar seguretats en tot, restar quiets als nostres llocs segurs. I així , fins a la passivitat de no atrevir-nos. La Bona Notícia de Jesús ens crida a viure amb fe. Des de la fe. Cridats a confiar. A posar en joc el que som i el que podem fer. Cridats a actuar. A no quedar-nos de braços creuats. Cridats a posar en joc els talents rebuts.

Jesús, a l'Evangeli felicita els qui així ho van fer. I fa notar la niciesa del qui va guardar ben amagat el seu talent.

3.- ...I encara en rebrà més...

Ja sabem que l'Evangeli no és cap tractat d'economia. Efectivament. Per més que constatem -econòmicament- aquest "efecte Mateu": Els rics, cada cop més rics. Els pobres cada cop més empobrits.

Jesús parla de disposicions del cor. De disposar-nos a estimar sense mesures calculades. A cor obert.

Sens dubte haurem tingut ocasió de comprovar que quan posem ganes, il.lusió, entusiasme, generositat, entrega, en tot el que fem i vivim, aquestes, creixen. Trobem noves motivacions. I trobem gent motivada, al nostre voltant. Contràriament, quan no posem res de tot això, ben aviat se'ns acaba la corda. I allà on hi havia un repte, veiem una dificultat invencible. I quedem aturats. Buits i entristits!

"*A tot aquell qui té, li serà donat, i en tindrà de sobres. En canvi, a aquell qui no té, fins allò que té li serà pres.*"

Fotografia: Wall en Pixabay

ETIQUETES
DO INCERTESES CONFIANÇA